

VI. 2. KLÁBOSENÍ PŘED BOJEM

Vyběhnou po schůdcích, Adam doběhne na nižší úrovni doprostřed, natočí se k AB. Bohuslav zůstane více vlevo, mocnářsky zdraví diváky. Co chudák Eva? Příliš sem nepatří, je tu trochu navíc. Uvidíme až na zkoušce.

Adam: „Tady jsou!“

Bohuslav (v megalomaniakálním rauši): „Kruh se uzavírá! Přišel den zúčtování!“

Cyril (překvapeně, ale zlostně – *zatím si jej přichozí zřejmě nevšimli, proto jeho vstup zezadu zleva Adama a Bohuslava překvapí*): „Primitive? Jak ses dostal ven?“

Alfa (pohrdlivě, *téměř nezatelně natočí hlavu směrem k přichozím*): „Tak pauzička předvídatelné.“

Beta: „Ano.“

Alfa: „Jistě.“

Cyril: „Jak se opovažuješ vyrušovat Jejich Prapůvodní Nesouměřitelnost z rozjímání?“

Adam: *Odvrací se od Cyrila směrem ke Správcům. První větu se zřejmou ironií.* „Jejich Prapůvodní Nesouměřitelnost právě donesouměřila. *Otočí se k divákům.* Tohle je konec!“

Bohuslav: *Podívá se na Adama a pronese nesouhlasným tónem:* „Tohle je začátek! Tohle začátek nové éry! *Ke Správcům:* Vydejte mi vládu nad obcí!“

Cyril (*namíří na Adama pistolí*): „Vy psi! Připravte se na setkání s demiurgem!“

Eva (*doposud úplně na kraji, nyní vbíhá mezi ně*): *Když to půjde, tak u „dost“ dá najevo strach o Adama...* „Dost! *Tady se ale vzpomíná a snaží se odehrát problém do roviny racionálního řešení problému, ale stále ještě afektovaná...* Zadržte to šílenství! *A tady by se uklidnila. Ovšem stále si dává pozor, aby byla mezi pistolí a Adamem.* Tohle je celé naprosto nelogické.“

Alfa (nezúčastněně, *pomalou, klidně, důraz na „logický“, ruce stále za zády*): „Naopak, tohle je zcela logický důsledek.“

Beta: *Se sotva postřehnutelným souhlasným pokýváním hlavou:* „Únavný, ale logický.“

Cyril (varovně): „Uhněte, Evo, nebo vás čeká stejný osud!“

Eva: „To vám nemohu dovolit!“ – *Replika nesedí na předchozí Cyrilovu, je třeba upravit. Ostatně ani následující Adamova není v takové podobě, že by diváci pochopili, z čeho má radost. = Malý úkol pro Michala.*

Adam (téměř radostně): „Že ne?“

Cyril: *Překvapeně, spouští ruku s pistolí.* „Opravdu jste ochotna položit život za toho barbara?“ *Eva se bojovně nadechne, ale jen se otočí dopředu, sklopí hlavu a začervená se. Adam se na ni zamilovaně podívá, zapomíná na revoluci.*

Alfa (otráveně, *chce to nějaké gesto, zatím nevím*): „Samozřejmě, že je. Takový druh vzájemnosti na základě falešného pocitu zodpovědnosti je klasický paradigmatický model.“

Beta: *pokud možno se symetrickým gestem:* „A také poněkud klišé, dalo by se říct.“

Alfa: „Ano.“ *Při tomto na sebe pohlédnou a souhlasně pokývají hlavami.*

Beta: „Jistě.“

Bohuslav: *Už se chvíli nechápavě dívá na všechny zúčastněné, teď ale zhurta. Nejprve k divákům...* „To si tu budeme jen tak klábořit, nebo co? *Otočí se směrem ke Správcům...* Co bude s tou revolucí? *Jde k Adamovi a velitelsky mu položí ruku na rameno:* Adame, ve jménu Nové Bohuslavovy Obce, popravte ty dva!“

Adam: *Vzpomíná se, ještě jednou se podívá na Evu, ale pak se otočí ke Správcům.* „Ano!“

Příprava závěrečného souboje. – Dále poslední záchvěv citového života občanky Evy.